

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ТРО
В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ:
ДОСВІД ШВЕЙЦАРІЇ ТА ІЗРАЇЛЮ**

Івахів О.С., Єфімов Г.В., Поступальський С.Л.

*Національна академія сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів*

У роботі розглянуто наріжні проблеми процесу розгортання системи ТРО в Україні, який засвідчив необхідність здійснення ретельного аналізу її функціонування в умовах повномасштабного вторгнення росії.

При дослідженні проблем організації та функціонування системи виконання заходів територіальної оборони, як системи загальнодержавних, воєнних і спеціальних заходів, перш за все слід дати остаточні відповіді на наступні питання:

- що уявляє собою сама система ТРО в умовах в умовах збройної агресії проти нашої держави;
- яка складова сектору безпеки і оборони залучається до безпосереднього виконання того чи іншого визначеного завдання в системі ТРО;
- які органи управління доцільно використовувати (створювати) в системі ТРО, їх організаційно-штатна структура, кількість і склад робочих (оперативних) груп від складових сектору безпеки і оборони на пунктах управління;
- яка система управління повинна використовуватися в системі ТРО.

Саме тут в нагоді може стати досвід Швейцарії та Ізраїлю, оскільки ці країни мають армії, які функціонують за принципами загального військового обов'язку щодо проходження військової служби. Незначна частина регулярної професійної армії підтримує в боєздатному стані сучасну техніку та озброєння, систематично навчає велику кількість резервістів, які утримуються за принципом поліцейської системи. Тобто ці країни з огляду на національно-історичні особливості збудували національні регулярні армії та населення для ведення тотальної оборони, в тому числі територіальної. Системи оборони цих країн сформовані таким чином, що ефективно утримують в резерві 95-98% навченого особового складу армії. Це країни з всеохоплюючою системою загальної військової служби, що наразі актуально для України з огляду на військову агресію рф.

Мистецтво ведення сучасних бойових дій не може мати однакових рецептів, шаблонів та перемог, а майстерність повинна досягатися різноманітними прийомів та підходів, а для побудови ефективної моделі територіальної оборони й національного спротиву має бути повна взаємодія влади всіх рівнів і розуміння зони своєї відповідальності.

В сучасних умовах територіальна оборона крім виконання охоронних, обмежувальних, протидиверсійних заходів набує форм тотального спротиву, зокрема ведення бойових дій на урбанізованій території де здійснюється рейдові та штурмові дії на широкому фронті та значну глибину.